

ಭಾವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಅಲಿಮಾಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. “ಮದುವೆ ಆದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ?” ಎಂದು ಅಕ್ಷನನ್ನು ಅಳು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

“ಮುಕ್ಕಳಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಯಾಕೆ ಮುಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ?”

“ಈಗ ಮಗುವಾಗಿ ಎನಿಸಿದ್ದಿಯಲ್ಲಾ? ಅದಕ್ಕೇ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಅಲ್ಲಾ ತಡಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.”

“ಅಂದರೆ, ನಿನಗೆ ಮಗುವಾಗಿ ನೀನು ಮುದುಕಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿಯಾ?” ಎಂದು ಅಲಿಮಾಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

“ಇಲ್ಲ ಬಂಗಾರ. ಮುದುಕಿಯರಿಗೆ ಮುಕ್ಕಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮುದುಕಿಯಾದರೆ ನಿನಗೆ ಚೇಂರವಾಗುತ್ತದಾ?”

“ನೀನು ಮುದುಕಿಯಾದರೆ ಭಾವ ನಷ್ಟನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾರಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚೇಕಾ?”

ಅಕ್ಕೆ ಕಿಲಿಕಿಲನಕ್ಕು, “ಎಂಡೆ ರಬ್ಬೀ, ಕೂಡದಪ್ಪಾ. ನಿನ್ನ ಭಾವನ ಕುಸಾಲಿಗೆ ತಲೆಬುಡ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಮುದುಕಿಯಾದಾಗ ಭಾವ ಮುದಿ ತೊಂಡ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುದಿಕೊಂಡರಿಗೆ ಯಾರೂ ಮದುವೆ

